

Ordføreren (Steffensen): Som ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen og hørt af den ærede Formand, foreligger der 3 Forslag, et Forslag af et Flertal paa 27 Medlemmer af Fællesudvalget, og to Mindretalsforslag, et fra et Mindretal paa 2 Medlemmer og et fra et Mindretal paa 1 Medlem. Af disse Mindretalsmedlemmer høre ingen til dette Thing. Jeg skal kun ganske kort nævne, at Forskjellen mellem disse Mindretals- og Flertalsforslag bestaar deri, at begge Mindretal ere enige om at ville have udstemt Bestemmelsen om Udførselsforbud eller rettere sagt om, at Indenrigsministeren ikke skal være bemyndiget til eventuelt at give Udførselsforbud, og det ene Mindretal vil tillige have udstemt den Bestemmelse, som sætter Grænsen for Farvning af Kunstsmør. Det er Forskjellen mellem Mindretallets Forslag og Flertallets. Hvad Flertallets Indstilling angaar, skal jeg, da denne Sag i det Hele taget har været saa udførlig debatteret, indskrænke mig til at referere Realitetsforslagene. For det Første ville ærede Medlemmer lægge Mærke til, at der er stillet et Ændringsforslag til sidste Stykke af § 2 i Landsstingets Redaktion. Det bestemmes i dette sidste Stykke af § 2, at det skal være forbudt Enhver, der tilvirker Smør, at fabrikere Margarine eller foretage nogen Blanding af dette Stof med Smør eller i sine Lokaler at lade saadan Virksomhed foregaa. Dertil foreslaar Fællesudvalget føiet en Bestemmelse om, at „Blandinger til eget Brug, der ikke foretages i Meierilokaler, ligge dog udenfor dette Forbud, ligesom de i det Hele ligge udenfor denne Lov“. Jeg skal tilføie, at man har været opmærksom paa, at Bestemmelsen i sidste Stykke af § 2 egentlig vilde have til Følge, at en Margarinefabrikant ikke kunde tilvirke Smør til eget Brug. Det er selvfølgelig ikke Meningen, at man vil have det forbudt at tilvirke Smør til eget Brug; men man har ikke fundet det nødvendigt at optage nogen særlig Bestemmelse derom. — Det næste Punktum af Ændringsforslaget gaar ud paa at udstemme den Bestemmelse, som findes i Landsstingets Forslag § 3 om, at der i de Udsalgssteder, hvor der sælges Margarine, ikke maa sælges Smør. — Dernæst foreslaar man, at Bestemmelsen i Forslagets § 4 om det ubetingede Udførselsforbud skal udgaa, og i Stedet derfor foreslaar man indfat en ny § 6, der lyder paa, at „Indenrigsministeren kan, saafremt han finder det nødvendigt, forbyde al Udførsel af Margarine her fra Landet.“ — Det Forslag, der er stillet til § 5, ser ud, som

det idelukkende var en Redaktionsændring; men dette er dog ikke ganske Tilfældet; thi Ændringen har til Følge, at det sættes udenfor al Tvivl, at den, der selv vil eksportere sit Smør, kan ikke blive pligtig til af den Grund at gjøre Anmeldelse til Politiet. — § 7 indeholder Bestemmelsen om, hvorledes der forholder ved Forhandlingen af Oleomargarin. Der har man foreslaaet en Tilføining, som gaar ud paa, at Margarinebeholderne ikke blot skulle være mærkede med Ordet „Oleomargarin“, men at der tillige skal anføres Fabrikantens Navn. — Dernæst foreslaas det i Stedet for § 8, der omhandler Blanding af Smør i Margarine, at indsætte en ny Paragraf, der gaar ud paa at tillade Indblanding af Smørstedt indtil 50 pCt. — Ligeledes foreslaas der at ændre § 9, der indeholder Bestemmelse om Farvning, saaledes at den kommer til at lyde paa, at det er forbudt at fabrikere, udføre og indføre Margarine, som har en stærkere gul Farve end Nr. 9 i den af Indenrigsministeren fremlagte Farvetables 6 Stalaaer A—F. Det Fornødne derom optages i en af Ministeren udstedt Bekjendtgørelse. Disse Farvestalaaer ville formodentlig være ærede Medlemmer bekjendte. Betydningen af Bestemmelsen bliver egentlig den, at det skal være tilladt at give dette Produkt en Farve, der omtrent svarer til usfarvet Vintersmør. — Endnu skal jeg nævne, at Fællesudvalget enedes om at udstemme sidste Punktum i § 14, Bestemmelsen om, at de, der gribes i Overtrædelse af Loven, skulle tilpligtes at betale det dobbelte Beløb af det, huormed de maa antages at være berigede. Man har anset Bestemmelsen

Formanden: Jeg er bange for, at der tales saa høit et Par Steder her i Salen, at den ærede Ordfører er hindret i sit Foredrag.

Ordføreren: Man har anset Bestemmelsen for at være i og for sig lidet hensigtsmæssig, da man jo ikke vil kunne ramme hele den Fordel, den Paagældende har haft ved sin ulovlige Virksomhed i det Hele. Der vil jo i Reglen kun blive Spørgsmaal om det, man har anholdt, og det bliver konfiskeret, saa der synes ikke at være særlig Trang til en saadan Bestemmelse, gaende ud paa, at han desuden skal betale det Dobbelte. — De øvrige Ændringsforslag kunne i alt væsentligt betragtes som Redaktionsændringer. Jeg skal anbefale det høie Thing at stemme mod Mindretallets Ændringsforslag og for Flert-